

Bilag.

Oplysninger til belysning af universitetsfrekvensen set i forhold til antallet af beståede studentereksaminer fra de forskellige amter.

Med henblik på at belyse universitetsfrekvensen set i forhold til antallet af beståede studentereksaminer er i tabel 1a vist, hvor stor en andel de nyimmatrikulerede studerende ved universiteterne i 1968 udgjorde af studenterkuldet i 1968 ved hvert amt og hovedområde i Danmark. Der er herved set bort fra, at en del studerende tilmelder sig universiteterne ét eller flere år efter studentereksamen. Da studenterkuldene har været

9.512 i 1968

8.895 i 1967

8.348 i 1966

og 8.944 i 1965,

betyder dette, at den her beregnede universitetsfrekvens amt for amt er en smule lavere, end den ville have været, dersom der var beregnet delfrekvenser for hvert enkelt år. Den i tabel 1a anførte beregning er imidlertid den mest nøjagtige beregning, der kan foretages med det studentestatistiske materiale, der for øjeblikket er til rådighed.

Som supplement hertil er udført tilsvarende beregninger for læreanstaltnes og seminariernes andele af studenterkuldet i 1968. De sammenlagte andele giver for de fleste amter mere end 100 pct., fordi en del studerende i løbet af studieårene melder sig til mere end én uddannelsesinstitution. Imidlertid kan frekvenserne for hvert uddannelsesområde give et indtryk af variationerne fra amt til amt.

Spørgsmålet, om *erfaringer fra Odense kan sige noget om, om frekvensen er stigende, når universitetet er beliggende nærmere hjemstedet*, har man søgt at belyse i tabel 2a og 2b. Denne tabel stammer fra et notat af 27. februar 1969.

De to tabeller viser, at universitetsfrekvensen for de studerende, der indskrives sig umiddelbart efter bestået studentereksamen, er størst i de amter, hvor der er placeret et

universitet i nærheden. Denne sammenhæng mellem universitetsfrekvenser og afstanden til det nærmest liggende universitet er mest udpræget for de kvindelige studerende. Det er bemærkelsesværdigt, at landsgennemsnittet for universitetsfrekvensen for kvinder svarer til den universitetsfrekvens, der gælder for mænd i det amt, der har den *laveste* frekvens for mandlige studerende. I det hele taget er det påfaldende, at kønsforskellene er langt større end de geografiske forskelle.

Ser man på udviklingen i Odense amt fra 1965 til 1967, er frekvensen for mænd steget fra 45 til 59, medens den i samme periode for kvinder steg fra 28 til 40. Landsgennemsnittet steg i samme periode fra 49 til 52 for mænd og faldt fra 38 til 36 for kvinder.

Imidlertid må det påpeges, at i de amter, hvor universitetsfrekvensen er lav, er på samme tid den andel af studerende, der søger ind ved læreanstaltnes, gennemgående højere. Dette kan ses af tabel 3 og kan vel tolkes således, at tilstedeværelsen af et universitet i et område påvirker studenternes studievalg derhen, at de fortrinsvis vil søge det nært beliggende uddannelsessted, medens de, dersom de under alle omstændigheder skal søge uddannelse ved en fjernere beliggende institution, ofte vil foretrække en læreanstaltsuddannelse.

For at supplere oplysningerne i tabel 3 kan man se på seminariernes andel af studenterkuldene, og man finder da, at hvor andelen i højere uddannelse er lav, er seminarieandelen høj. Dette forklares formentlig ved også her at gå ud fra, at et seminariums nære beliggenhed trækker en stor del af studenterkuldet hertil, hvorved en mindre andel bliver tilbage til højere uddannelse. I øvrigt vil også det forhold, at det er sværere at få adgang til optagelse på seminarier i hovedstads- og storbyområder, få til virk-